

надани се впуснали да бѣгатъ, кой кждѣто му видятъ очитѣ, а като се върнали въ селото, намѣрили изъ улицитѣ и двороветѣ 41 човѣчески трупа, отъ които нѣкой били до толкова насѣчени, щото неможели да се познаятъ. Едва що бѣхъ се въскачилъ на равнината между Медвенъ и Садово, чухъ, татъкъ напрѣдъ, нѣколко пушечни гърмежи. Не можеше да има съмнѣние, че дружинитѣ се бѣха срѣщнали съ Турцитѣ. Азъ пушнахъ коня си въ карьеръ и скоро видѣхъ дружинитѣ, които, построени въ една линия, се бѣха спрѣли

Плана за дѣйствието противъ баши-бозуцитѣ, както се научихъ по послѣ билъ слѣдующия: 1-а и 3-я дружини щѣли да нападнатъ отъ фронта, а четитѣ на войводитѣ дѣдо Желю и Панайота, на брой до хиляда човѣка, които до сега били разположени въ с. с. Градецъ и Жеравна, щѣли да нападнатъ отъ възвишеността — къмъ западъ отъ с. Исуплий едновременно съ дружинитѣ на лѣвия флангъ и тила на противника. Освѣнъ това къмъ дружинитѣ се бѣха присѣдинили много Българи отъ Котелъ и околнитѣ села, въоръжени съ пушки отъ разни системи.

3-я дружина се бѣ построила въ боевий редъ въ двѣ линии — 1-а и 4-а роти въ първата линия. Ротитѣ бѣха разсипали стрѣлкова верига. 2-а и 3-я роти бѣха въ резервъ до самия пѣтъ, — при турскитѣ гробища. 1-ва дружина въ такъвъ сѣщо редъ се бѣше построила вдѣсно отъ 3-я дружина.

Когато се приближихъ до гробищата, 3-я дружина се вдигна и настѣпи напрѣдъ. Задъ камънацитѣ на гробищата бѣха останали, налѣгали, множеството отъ въоръженитѣ Българи — доброволци, мнозина отъ които, щомъ Турцитѣ откриха огънь и куршумитѣ забръмчаха и засвириха, избѣгаха. На останалитѣ при гробищата доброволци азъ прѣдложихъ, или да вървятъ напрѣдъ, или пѣкъ да се махнатъ съвсѣмъ. Тогава мнозина отъ тѣхъ станаха и тръгнаха напрѣдъ безъ да гледатъ, че неприятелскитѣ куршуми подсвириха въ въздуха и се плескаха наоколо.